

“తప్ప”

 * శ్రీ వ. యశ్వీ. రమణారావు *

తెల్లారి సరికల్లా ఆ వార్త ఊరు ఊరంతా గుప్పమంది! పేరుకి వూరేగాని లెక్కకి వెయ్యి గడపేనా లేని ఆ పల్లెలో ఆ వార్త అల్లుకొడం ఎంత సేపనీ! అసలా ఘోరం అంతా ఆ ఊరు సర్పంచ్ పెదనాయుడి కళ్ళంలోనే జరగటంవూ అది కాస్తా అతనికి ఎగస్పార్టీ అయిన చిననాయుడి కళ్ళల్లో పడటంవూతో ఆ వార్తకి ప్రాముఖ్యత మరి హెచ్చయిపోయింది!

అసలింతకీ చిననాయుడి కళ్ళల్లో పడిందేమిటి అంటే...

ఆ తెల్లారి తొలికొడి కూత వేళప్పుడు పడమటి కొండల్లోకి పచ్చట వేన్నల వాలిపోతున్న సమయంలో అంతకంటే పచ్చగా మిసమిసలాడిపోయే మాలచ్చిమి చీరక చెప్పే సరి చేసుకుంటూ పెదనాయుడి కళ్ళలోంచి చల్లగా జారిపోతూ!

“ఏటే అచ్చా ఈ వేళప్పుడు ఇక్కడ నీకేటే పనీ?” జారిపోతున్న మాలచ్చిమిని వొడల్లేడు చిననాయుడు.

అడిగిన ప్రశ్ననీ అడిగినోడినీ చూసి బిత్తరపోయి సమాధానమివ్వటానికి కంగారు పడిపోయి తప్పుకు వెలిపోయిన మాలచ్చిమి మత్తు వొడలని వొళ్ళూ నిద్రతీరని కళ్ళూ వొత్తయిన జాట్టులో నలిగిపోయిన మల్లెవూల వాసునా చిననాయుడిని మరింత కలవరపెట్టేకాయి! అందుకే పొలం వెళ్తున్న వాడల్లా వెనక్కి తిరిగి వూళ్లో కొచ్చి ఉప్పందించేసేడు! పెదనాయుడికి తల తీసినంత పనయింది!

మాలచ్చిమి బరి తెగించి తన కళ్ళంలో జొరబడినందు క్కాడు! ఆ గుంట వెళ్ళి తిన్నగా చిననాయుడి కళ్ళల్లో పడినందుకు!

ఆ గుంటని సరాసరి తన కళ్ళానికే తెప్పించుకుని నరనం సాగించిన దొంగ వాకొడు కనడో పనిగట్టేసరికి పెదనాయుడికి కోపంతో కళ్ళెర్రవారాయి. అసలే

భీకరంగా వుంటే పెదనాయుడిని కళ్ళెర్రబడితే మరి చూడలేం!

అంటే అరుగుమీద కూర్చున్నవాడు మాతాత్తుగా లేచి—

“అ నీచోడ్రెగాడిని జాత్తుకు నీడ్చుకురారా” అని అక్కడున్న వో మనిషికి బెత్తాయించి మరో మనిషిని చిననాయుడు కళ్ళానికి తోలేసేడు.

కబురందుకున్న సింహాద్రి... కబురెళ్ళిందని మహాలక్ష్మి గతుక్కుమన్నాడు!

ఊరంతా దండోరా వేయించాడు పెదనాయుడు. మాలచ్చిమి నీచోడ్రె గతరాత్రి నీతికప్పి ప్రవర్తించి నందుగ్గాను ఆ మజ్జాన్నం రచ్చబండ దగ్గర విచారణ జరపబడతుందనీ, దోషులకి తప్ప వెయ్యడం జరుగుతుందనీ ఆ వేడుక తిలకించడానికి ఊరు యావస్యంబీ హాజరు కావాలనిన్నూ!

కబురందుకుని కళ్ళంనుంచి వచ్చిన చిననాయుడిని మరింటి కళ్ళనియ్యలేడు పెదనాయుడు. అప్పటికప్పుడు కోళ్ళని కోసి విందు చేసాడు. అబోదిబోసుంటూ పెదనాయుడి కాళ్ళమీద పడిన సింహాద్రిని చిననాయుడు పక్కకి తీసుకెళ్ళి మంతనాలు జరిపేడు. ఆ మజ్జాన్నం వాడి భోజనంవూ పెదనాయుడి గారి కందాలోనే!

ఇవేవీ తెలిసి ఆ ఊరి పెద్దాపిన్నా త్వరత్వరగా పనులు ముగించేసుకుని రచ్చబండ దగ్గరకు బిలబిలపోగయ్యారు. ఊరి సర్పంచ్ పెదనాయుడు బోర్డుమెంబరు చిననాయుడు కలపెద్ద అసిరయ్యతాత ఉచితాసనంమీద తతిమ్మా పెద్దలు సముచితాసనాలమీద కొలువుతీర్చారు. మిగతా ప్రజలంతా జరగబోయే రసవత్తర ఘట్టంకోసం కళ్ళప్పగించి చూస్తున్నారు. రచ్చబండ కచేరీ మొదలయ్యింది! ముందు ముద్దాయి మహాలక్ష్మి!

మాలచ్చిమి పెద్దల ముందొచ్చి కలొంచుకుని ననిన

యంగా నిలబడింది.

“నీ పేరు?” రివాజుగా అడిగాడు పెదనాయుడు.

“మాలచ్చి”

“నువ్వుండేది?”

“మాలగూడెం.”

“నిన్ను శ్రీతి కోవటి సులైం కొట్టుమానే ఏలప్పుడు నీహోద్రీ మీ గూడెంలో కొచ్చాడనీ చూసినోళ్ళు పెత్తన్నరు నిజంజేసా?”

అవునన్నట్లు తలూపింది మాలచ్చి.

“అడు నీ గురించే కొచ్చాడనీ మీ గడపెనకాలనీతో మాటాడెళ్ళిపోయాడని ఇరుగు పొరుగు అంటున్నారు నిజంజేసా?”

మళ్ళీ తలూపింది మాలచ్చి.

“పెదనాయుడి కళ్ళంలో కోతపనికి నీహోద్రేనా నీన్ను కదిర్చింది?”

“నన్నేమిటి అందర్నీ కదిర్చినాడు” మాలచ్చిగొంతు పెరిలింది.

“అడిగిందానికి సెప్పు. రాత్రి తొలికోడి కూరేళ్ళప్పుడు పెదనాయుడు కళ్ళంలోంచి కన్నున్న నీన్ను చిన నాయుడు చూసానంటన్నడు నిజంజేసా?”

మళ్ళీ తలూపింది మాలచ్చిమి.

“నీన్నాయుడడిగిందానికి నువ్వు జవాలియ్యకుండా ఆ బాబుని నూనీ కంగారుగా యెలిపోనావంటా

నిజంజేసా?”

తలూపక తప్పలేదు మాలక్కీకి.

“ఇకని క్షణి ఆ మూలన్ని అబడు.”

రెండో ముద్దాయి నీహోద్రీ.

నీహోద్రోచ్చి చేతులు కట్టుకుని నిలబడ్డాడు పెద్దల ముందు.

“మాలచ్చిని నడిగినయన్నీ నువ్విన్నావా?”

“ఇన్నాను.”

“మాలచ్చిని నువ్వు పితగానే పెదనాయుడి కళ్ళంలో కొచ్చిందా రాత్రి?”

“వొచ్చింది.”

“నువ్వెళ్ళి ఆ మూల నిలుకు” అంటూ విచారణ ముగించి పెదనాయుడు చిన్నాయుడి శేపు తలిమ్మా పెద్దలవేళా చూసాడు. నలుగురు పెద్దలూ పెదనాయుడి దగ్గర సాచేరేరు. అయిదు నిమిషాలు వాళ్ళలో వాళ్ళు ఏకేవో మాట్లాడుకున్నారు. మళ్ళీ ఎవరి స్థానాల్లోకి వాళ్ళెలిపోయారు. తీర్పు యివ్వటానికి పెదనాయుడు గొంతు సవరించుకున్నాడు. ప్రజలంతా ఊపిరి విగింది చూస్తున్నారు.

“ఊరి పెద్దలారా ప్రజలారా ఇప్పుడు మీ ముందు జరిపిన ఇసారణవోల్ల కేరిందేటంటే పెళ్ళి కాకండా వోయనులో వున్న మాలచ్చిమి, పెళ్ళయి సంసారం నేను కుంటున్న నీహోద్రీని వోలలో ఏనుకుని పట్టిగా మన

అమృతా ఫిలింస్ వారి

“ప్రేమ - పగ”

చిత్రంలో

ఎం. బాలయ్య, రూప.

ఎల్లప్పుడూ...

ఎమరాల్డ్ బనియన్లనే ఉపయోగించండి.

26, Stanes Rd., 4th St.,
TIRUPUR - 638602

Regd. No. 300188

ఊరి సర్పంచ్ పెదనాయుడి కళ్ళంలో నిన్నరేత్రి
నిఁచాడైతే నీతి తప్పింది..."

అంతవరకూ తల దించుకున్న మాలచ్చిమి వొక్క
సారి విసురుగా తలెత్తి పెదనాయుడి ముహూర్తానికి
సరైన నూనీంది. పెదనాయుడు ఆ చూపు భరించలేక
ముహూర్తా చాటు చేసుకుని మళ్ళీ తన తీర్పు కొనసాగించాడు.

"అంశేత బరి తెగించి బజార్న పడిన మాలచ్చిమిలాటోళ్ల
నోగ్గే నీఁచాడైలాంటి ఎంతమంది సంసారుల్నియినా
జబారుసారెయ్యుచ్చు. అదీకాక వూళ్ళోవున్న కర్రకారు
కూడా నడిపోయే పెమాదవుంది. అంశేత మాలచ్చిమి
ఊరు పొలిమేరలోగ్గి వెళ్ళిపోవాలనీ లేదా అయిదొండల
జరిసామా వున్న పాళంగా వొకేసారి కట్టుకొని ఊరి
మర్యాదకి కట్టుబడుండాలనీ తప్ప ఎయ్యడం అయింది!
వొక అడ్డది వొలలో ఎనుకున్నంత మాత్రం శేత దాని
వొల్లో వొడిపోయి సంసారం వొగ్గీనీ దా నెంటుబడిన
నీఁచాడైతే ఏబయియాసాయిలు జరిమానా ఏన్నూ ఇకముందు
టుద్దినండాలని తప్ప ఎయ్యడం అయింది!" అంటూ
తీర్పు ముగించిన పెదనాయుడిని తి నేసాలా చూసింది
మాలచ్చిమి మరోసారి!

"తప్పనేసింది సాలక ఆ బాబు ఏవు ఎలా నూ నుంవో
నూడు రంపముండ!" అని ఆ ఊరి ప్రజంతా మహాలక్ష్మిని
ము క్తకంఠంలో దుమ్మెత్తి పోస్తూంటే దర్పంగా
మీసాలు దువ్వుకుంటూ చిననాయుడి భుజాలమీద చేతు
లేసి దర్జాగా వెలిపోతున్న పెదనాయుడి కాళ్ళమీద
పడి "అంత నీట్టేనీనే మాఁజెక్కడ కట్టుకోగలం

బాఁచూ కట్టుకోలేని మాఁచు ఈ వూర్లోగ్గిని ఎక్కడి
కలిపోవాలిఁడోరికానూరిలో ఎలాగ బతకాల, రచ్చించండి
దర్మవెలుపులో... ఈ తూరి నెమించి వొగ్గీయండి
బాబో" అని నెత్తి నోరు కొట్టుకుంటున్న మాలచ్చిమి
తల్లిని పురుగుని విదిలించుకున్నట్టు విదిలించుకుని ముందుకు
సాగిపోయారు నాయుళ్ళు! వాళ్ళ వెనకే వూరువూరంతా
కదిలి వెళ్ళిపోయింది. ఇదంతా నిశ్శబ్దంగా చూస్తున్న
మహాలక్ష్మి వాళ్ళు కనుచూపు దూరంలో వుంటుండగానే
విసవిసా నడిచి రచ్చబండ దగ్గరకళ్ళి ఆ బండమీద
తల కాదుకు నేడుస్తున్న తల్లిని లేవదీసి... "వొల్లకో
యమ్మ నువ్వెందుకేడుస్తావే తప్ప నీనీనోళ్లే నీచ్చనుబ
వితారు. ఇయ్యాలి బండకాడ సాగిన తప్పుడిసారణికి
ఈల్లకి నేనేస్తానోయమ్మ తప్ప. ఆడు సచ్చింతవరకూ
నెల్లించుకోలేదే ఆ తప్పని. అంటూ ముగమనోహరంగా
కనుపించే మహాలక్ష్మి ఎర్రబడిన కళ్ళతో జేవురించిన
ముహూర్తా తల్లిని తీసుకుని తన గూడెంవేపు సాగింది.

ఆ రాత్రికే మాటాముల్లె సర్దుకుంది మహాలక్ష్మి!

తెల్లారి వూర్లోగ్గిని ఎలిపోవాల కదా!

తెల తెల్లారు తుండగా ఎవరూ చూడకుండా చూసు
కుని పెదనాయుడి కళ్ళంకోసారి వెళ్ళొచ్చేసింది మహాలక్ష్మి.

బారుగా తెల్లారిసరికి మహాలక్ష్మి ఊరి కివారు దాటి
బస్సుమెట్ట చేరుకుంది. పట్నం వెళ్ళే మొదటి బస్సు
అందుకోడానికి తల్లితో సహా.

"తప్ప నెయ్యబట్టే నీచ్చనువగించుకుంటూ వూర్లోగ్గి
నెలిపోనాది గుడిసేటి ముండ" వూరూ వాడా మహాలక్ష్మి
ని తిట్టుకుంది ఆ రోజంతా.

పట్నం వెలిపోయిన మహాలక్ష్మి ఏంచేసిందో ఎరుగు
దురా?

పెదనాయుడి కళ్ళంలో చిననాయుడికి దొరికిపోయిన
ఆ రాత్రిలాంటి ఎన్నో రాత్రులనుంచి పట్నంనుంచి
చదువుకున్నాచ్చిన పెదనాయుడి కొడుకుతో ప్రణయ కలా
పాలు సాగించిన మహాలక్ష్మి తన అందంనుంచి ఆకర్షణ
నుంచి తప్పించుకోలేక తన దగ్గరకు పరుగెత్తుకు వొచ్చి
తన వొడిలో వాలిపోయిన పెదనాయుడి కొడుకుని
పట్టిగా రిజిస్ట్రారు ఆఫీసులో పెళ్ళిచేసుకుని పట్నంలో
కాపరం పెట్టి తప్పదు తీర్చిచ్చి ఊరి పదిమందిలో తన్న
వమానం చేసిన పెదనాయుడికి జీవితాంతం అనుభవించే
తప్పనేసింది!